

நஷத்திரமும், ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து ஆறந்
திதியாய சஷ்டியிற் குரசங்காரஞ்செய்த காரணத்தானே
சஷ்டிதியும், பகீரதமகாராசனுக்குப் பிருகுமுனிவர்
பகர்ந்தபடி அம் மகாராசன் அனுட்டித்துப் பலன்
பெற்றமைக் கேதுவான சுக்கிரவாரமும் விசாகப்
பெருமாட்குரிய வீரத தினங்களாகும். இந்தச் சுக்கிர
வாரம் பராசத்திக்கும் விநாயகருக்கும் உரித்தாயிருத்தல்
பற்றி அவ்வாரவிரதம், யாதானுமொரு காரியத்தைச்
சித்திசெய்தற்குப் பொதுவாகவும் வலியுடைத்து.
மொழிந்த மூன்று வீரதத்தையும் உபதேசகாண்டத்து
௩௭-ம் அத்தியாயம் பகருமாறு அரி பிரமருந் திக்குப்
பாலகரும் அனுட்டித்துப் பகைஞரை வென்றிருக்
கின்றனர்.

(௯௨)

கீட.—கிருத்திகை வீரதம் அனுட்டிக்கும் முறை
யெப்படி?

நாரதமுனிவர், மனு, திரிசங்கு,
அந்திமான், சந்திமான்

குரு.—தென்மொழிப் புராணத்துத் தஷ்டகாண்டத்துக்
கந்தவீரதப் படலத்தில் வெளியாமாறு கார்த்திகை
மதியில்வரு கார்த்திகை நஷத்திரத்தின் முதனாளம்
பரணிநாளுதயத்தில் யாவனெருவன், நித்திய கடன்
முடித்துப் பரிசுத்தன யொருபொழுதுண்டு மறுநாட்
கார்த்திகை தினேதயத்திற் புண்ணியநதி ஆடி வெள்
ளாடை உடவி முருகவே னுருவை அலங்கரித்து
அருச்சித்து ஐல கந்த புஷ்ப தூப தீப வைவேத்
தியங்களுடன் பூசித்து முருகவேள் சாரித்திரமான்மியங்
களை வாற்சல்லியம் பிறக்கக்கேட்டு முன்றுகைத் தீர்த்

தமே யுட்கொண்டு பகற்போது போக்கி இரவிலே
தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீதிருந்து தெரிவையரைத்
திலமளவும் நினையாது அறுமுகச்சிவன் பதாம்புயங்
களையே நினைத்துத் துயில்கொளாமலிருந்து விடிந்த
உரோகணிநாள் உஷற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கரும
முடித்துக் கருத்தனை முன்போற் பூசித்துக் கிட்டிய
சிவவீரதிகளுடனிருந்து பாரணைபண்ணி அப்பகல் உறங்
காது வைகி மாலைக்கடன்முடித்து அன்றிரா உறங்க
லாகும். இவ்வித விதியையே விக்கினைச்சுரர் பணித்த
வாறு நான்முகன் குமாரராகிய நாரதமுனிவர், பன்
னிரண்டாண்டு ஆற்றிக் கந்தபகவானைத் தரிசித்துத்
தேவ இருடிகளின் முதன்மைப்பேறு பெற்றனர். இவ்
வீரதம் அனுட்டித்த வேதியரொருவர், மகாலட்சுமி
விலாசத்தொடுகூடிய மனுச்சக்கரவர்த்தியாகி மகிதலம்
புரந்தனர். மற்றொரு வேதியர், திரிசங்கு எனும் பெய
ரொடு இராசாதிராசனாகினர். *வேறிரண்டு வேதியர்,
அந்திமான் சந்திமானென்னும் பெயர்பெற்ற அரசர்
களாகி உலகாண்டு இறுதியிற் கந்தபிரானருளான்
மோக்கவீடு புக்கனர். (பாரணை = வீரதபோஜனம்.)

இவ்வீரதம்பற்றிக் கார்த்திகையின்னார் முன்னிலை
யிற் சிவபிரானருளிய திருவசன மென்னையெனின்,—
சம்பவகாண்டத்தின் ௨௮-வது அத்தியாயத்து ௨௨-க்கு
மேற்பட்ட சுலோகங்களில் “நீங்கள் எம்முடைய
குமாரனுக்குத் தன்னியபானஞ் செய்வித்து வளர்த்
தமையால் இவன் கார்த்திகேய னெனப்படுவான் :

*இவ்வீரதமும், ஒருமன்னனும் ஒருவேடனுமெனத் தென்
மொழிப்புராணம் கந்தவீரதப் படலத்துப் ௧௮-ம் செய்யுளில்
பகர்கின்றது.

நஷத்திரமும், ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து ஆரூர் திதியாய சஷ்டியிற் சூரசங்காரஞ்செய்த காரணத்தானே சஷ்டித்தியும், பகீரதமகாராசனுக்குப் பிருகுமுனிவர் பகர்ந்தபடி அம் மகாராசன் அனுட்டித்துப் பலன் பெற்றமைக் கேதுவான சுக்கிரவாரமும் விசாகப் பெருமாட்குரிய வீரத தினங்களாகும். இந்தச் சுக்கிர வாரம் பராசத்திக்கும் விநாயகருக்கும் உரித்தாயிருத்தல் பற்றி அவ்வாரவீரதம், யாதானுமொரு காரியத்தைச் சித்திசெய்தற்குப் பொதுவாகவும் வலியுடைத்து. மொழிந்த மூன்று வீரதத்தையும் உபதேசகாண்டத்து ஈ - ம் அத்தியாயம் பகருமாறு அரி பிரமருந் திக்குப் பாலகரும் அனுட்டித்துப் பகைஞரை வென்றிருக் கின்றனர்.

(கஉ)

கீட.—கிருத்திகை வீரதம் அனுட்டிக்கும் முறை யெப்படி?

நாரதமுனிவர், மனு, திரிசங்கு, அந்திமான், சந்திமான்

குரு.—தென்மொழிப் புராணத்துத் தகடிகாண்டத்துக் கந்தவீரதப் படலத்தில் வெளியாமாறு கார்த்திகை மதியில்வரு கார்த்திகை நஷத்திரத்தின் முதனாளம் பரணிநாளுதயத்தில் யாவனெருவன், நித்திய கடன் முடித்துப் பரிசுத்தன யொருபொழுதுண்டு மறுநாட் கார்த்திகை தினேதயத்திற் புண்ணியநதி ஆடி வெள் ளாடை உடவி முருகவே னுருவை அலங்கரித்து அருச்சித்து ஜல கந்த புஷ்ப தூப தீப நைவேத் தியங்களுடன் பூசித்து முருகவேள் சாரித்திரமான்மியங் களை வாற்சல்லியம் பிறக்கக்கேட்டு மூன்றுகைத் தீர்த்

தமே யுட்சொண்டு பகற்போது போக்கி இரவிலே தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீதுருந்து தெரிவையரைத் திலமளவும் நினையாது அறுமுகச்சிவன் பதாம்புயங் களையே நினைத்துத் துயில்கொளாமலிருந்து விடிந்த உரோகணிநாள் உஷற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கரும முடித்துக் கருத்தனை முன்போற் பூசித்துக் கிட்டிய சிவவிரதிகளுடனிருந்து பாரணைபண்ணி அப்பகல் உறங் காது வைகி மாலைக்கடன்முடித்து அன்றிரா உறங்க லாகும். இவ்வித விதியையே விக்கினைச்சுரர் பணித்த வாறு நான்முகன் குமாரராகிய நாரதமுனிவர், பன் னிரண்டாண்டு ஆற்றிக் கந்தபகவானைத் தரிசித்துத் தேவ இருடிகளின் முதன்மைப்பேறு பெற்றனர். இவ் வீரதம் அனுட்டித்த வேதியரொருவர், மகாலட்சுமி விலாசத்தொடுகூடிய மனுச்சக்கரவர்த்தியாகி மகிதலம் புரந்தனர். மற்றொரு வேதியர், திரிசங்கு எனும் பெய ரொடு இராசாதிராச னாகினர். *வேறிரண்டு வேதியர், அந்திமான் சந்திமானென்னும் பெயர்பெற்ற அரசர் களாகி உலகாண்டு இறுதியிற் கந்தபிரானருளான் மோக்கவீடு புக்கனர். (பாரணை = வீரதபோஜனம்.)

இவ்விரதம்பற்றிக் கார்த்திகைமின்னூர் முன்னிலை யிற் சிவபிரானருளிய திருவசன மென்னையெனின்,— சம்பவகாண்டத்தின் ௨௮ - வது அத்தியாயத்து ௨௨ - க்கு மேற்பட்ட சுலோகங்களில் “நீங்கள் எம்முடைய குமாரனுக்குத் தன்னியபானஞ் செய்வித்து வளர்த் தமையால் இவன் கார்த்திகேய னெனப்படுவான் :

*இவ்விருவரும், ஒருமன்னனும் ஒருவேடனுமெனத் தேன் மொழிப்புராணம் கந்தவீரதப் படலத்துப் ௧௮ - ம் செய்யுளிற் பகர்சின்றது.

நகரத்திரமும், ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து ஆரூர் திதியாய சஷ்டியிற் ரூசங்காரஞ்செய்த காரணத்தானே சஷ்டித்தியும், பகீரதமகாராசனுக்குப் பிருகுமுனிவர் பகர்ந்தபடி அம் மகாராசன் அனுட்டித்துப் பலன் பெற்றமைக் கேதுவான சுக்கிரவாரமும் விசாகப் பெருமாட்குரிய வீரத தினங்களாகும். இந்தச் சுக்கிரவாரம் பராசத்திக்கும் விநாயகருக்கும் உரித்தாயிருந்தல் பற்றி அவ்வாரவீரதம், யாதானுமொரு காரியத்தைச் சித்திசெய்தற்குப் பொதுவாகவும் வலியுடைத்து. மொழிந்த மூன்று வீரதத்தையும் உபதேசகாண்டத்து ௩௭ - ம் அத்தியாயம் பகருமாறு அரி பிரமநுந் திக்குப் பாலகரும் அனுட்டித்துப் பகைஞரை வென்றிருக்கின்றனர்.

(௧௨)

கீட.—கிருத்திகை வீரதம் அனுட்டிக்கும் முறை யெப்படி?

நாரதமுனிவர், மனு, திரிசங்கு, அந்திமான், சந்திமான்

குரு.—தென்மொழிப் புராணத்துத் தக்ககாண்டத்துக் கந்தவீரதப் படலத்தில் வெளியாமாறு கார்த்திகை மதியிலவரு கார்த்திகை நகரத்திரத்தின் முதனாளம் பரணினானுதயத்தில் யாவனெருவன், நித்திய கடன் முடித்துப் பரிசுத்தன யொருபொழுதுண்டு மறுநாட் கார்த்திகை தினேதயத்திற் புண்ணியநதி ஆடி வெள்ளாடை உடஇ முருகவே னுருவை அலங்கரித்து அருச்சித்து ஐல கந்த புஷ்ப தூப தீப நைவேத் தியங்களுடன் பூசித்து முருகவேள் சாரித்திரமான்மியங் களை வாற்சல்லியம் பிறக்கக்கேட்டு மூன்றுகைத் தீர்த்

தமே யுட்கொண்டு பகற்போது போக்கி இரவிலே தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீதிருந்து தெரிவையரைத் திலமளவும் நினையாது அறுமுகச்சிவன் பதாம்புயங் களையே நினைத்துத் துயில்கொளாமலிருந்து விடிந்த உரோகணிநாள் உஷற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கரும் முடித்துக் கருத்தனை முன்போற் பூசித்துக் கிட்டிய சிவவிரதிகளுடனிருந்து பாரணைபண்ணி அப்பகல் உறங் காது வைகி மாலைக்கடன்முடித்து அன்றிரா உறங்க லாகும். இவ்வித விதியையே விக்கினைச்சுரர் பணித்த வாறு நான்முகன் குமாரராகிய நாரதமுனிவர், பன் னிரண்டாண்டு ஆற்றிக் கந்தபகவானைத் தரிசித்துத் தேவ இருடிகளின் முதன்மைப்பேறு பெற்றனர். இவ் வீரதம் அனுட்டித்த வேதியரொருவர். மகாலட்சுமி விலாசத்தொடுகூடிய மனுச்சக்கரவர்த்தியாகி மகிதலம் புரந்தனர். மற்றொரு வேதியர், திரிசங்கு எனும் பெய ரொடு இராசாதிராசனாகினர். *வேற்றிண்டு வேதியர், அந்திமான் சந்திமானென்னும் பெயர்பெற்ற அரசர் களாகி உலகாண்டு இறுதியிற் கந்தபிரானருளான் மோக்கவிடு புக்கனர். (பாரணை = வீரதபோஜனம்.)

இவ்விரதம்பற்றிக் கார்த்திகையின்னார் முன்னிலை யிற் சிவபிரானருளிய திருவசன மென்னையெனின்,— சம்பவகாண்டத்தின் ௨௮ - வது அத்தியாயத்து ௨௨ - க்கு மேற்பட்ட சுலோகங்களில் “நீங்கள் எம்முடைய குமாரனுக்குத் தன்னியபானஞ் செய்வித்து வளர்த் தமையால் இவன் கார்த்திகேய னெனப்படுவான் :

*இவ்விருவரும், ஒருமன்னனும் ஒருவேடனுமெனத் தேன் மொழிப்புராணம் கந்தவீரதப் படலத்துப் ௧௮ - ம் செய்யுளின் பகர்கின்றது.

நகரத்திரமும், ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து ஆரூர் திதியாய சஷ்டியிற் ருசங்காரஞ்செய்த காரணத்தானே சஷ்டிதியும், பகீரதமகாராசனுக்குப் பிருகுமுனிவர் பகர்ந்தபடி அம் மகாராசன் அனுட்டித்துப் பலன் பெற்றமைக் கேதுவான சுக்கிரவாரமும் விசாகப் பெருமாட்குரிய விரத தினங்களாகும். இந்தச் சுக்கிரவாரம் பராசத்திக்கும் விநாயகருக்கும் உரித்தாயிருந்தல் பற்றி அவ்வாரவிரதம், யாதானுமொரு காரியத்தைச் சித்திசெய்தற்குப் பொதுவாகவும் வலியுடைத்து. மொழிந்த மூன்று விரதத்தையும் உபதேசகாண்டத்து ௩௭ - ம் அத்தியாயம் பகருமாறு அரி பிரமநுந் திக்குப் பாலகரும் அனுட்டித்துப் பகைஞரை வென்றிருக்கின்றனர்.

(௯௨)

கீட.—கிருத்திகை விரதம் அனுட்டிக்கும் முறை யெப்படி?

நாரதமுனிவர், மனு, திரிசங்கு, அந்திமான், சந்திமான்

குரு.—தென்மொழிப் புராணத்துத் தகைகாண்டத்துக் கந்தவிரதப் படலத்தில் வெளியாமாறு கார்த்திகை மதியில்வரு கார்த்திகை நகரத்திரத்தின் முதனாளம் பரணினானுதயத்தில் யாவனெருவன், நித்திய கடன் முடித்துப் பரிசுத்தன யொருபொழுதுண்டு மறுநாட் கார்த்திகை தினேதயத்திற் புண்ணியநதி ஆடி வெள்ளாடை உடைய முருகவே னுருவை அலங்கரித்து அருச்சித்து ஐல கந்த புஷ்ப தூப தீப நைவேத் தியங்களுடன் பூசித்து முருகவேள் சாரித்திரமான்மியங்களை வாற்சல்லியம் பிறக்கக்கேட்டு மூன்றுகைத் தீர்த்

தமே யுட்கொண்டு பகற்போது போக்கி இரவிலே தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீதிருந்து தெரிவையரைத் திலமளவும் நினையாது அறுமுகச்சிவன் பதாம்புயங்கனையே நினைத்துத் துயில்கொளாமலிருந்து விடிந்த உரோகணிநாள் உஷற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கரும் முடித்துக் கருத்தனை முன்போற் பூசித்துக் கிட்டிய சிவவிரதிகளுடனிருந்து பாரணைபண்ணி அப்பகல் உறங்காது வைகி மாலைக்கடன்முடித்து அன்றிரா உறங்கலாகும். இவ்வித விதியையே விக்கினைச்சுரர் பணித்த வாறு நான்முகன் குமாரராகிய நாரதமுனிவர், பன்னிரண்டாண்டு ஆற்றிக் கந்தபகவானைத் தரிசித்துத் தேவ இருடிகளின் முதன்மைப்பேறு பெற்றனர். இவ் விரதம் அனுட்டித்த வேதியரொருவர், மகாலட்சுமி விலாசத்தொடுகூடிய மனுச்சக்கரவர்த்தியாகி மகிதலம் புரந்தனர். மற்றொரு வேதியர், திரிசங்கு எனும் பெயரொடு இராசாதிராசனாகினர். *வேற்றிண்டு வேதியர், அந்திமான் சந்திமானென்னும் பெயர்பெற்ற அரசர்களாகி உலகாண்டு இறுதியிற் கந்தபிரானருளான் மோக்கவிடு புக்கனர். (பாரணை = விரதபோஜனம்.)

இவ்விரதம்பற்றிக் கார்த்திகைமின்னூர் முன்னிலையிற் சிவபிரானருளிய திருவசன மென்னையெனின்,— சம்பவகாண்டத்தின் ௨௮ - வது அத்தியாயத்து ௨௨ - க்கு மேற்பட்ட சுலோகங்களில் “நீங்கள் எம்முடைய குமாரனுக்குத் தன்னியபானஞ் செய்வித்து வளர்த்தமையால் இவன் கார்த்திகேய நெனப்படுவான் :

*இவ்விருவரும், ஒருமன்னனும் ஒருவேடனுமெனத் தென் மொழிப்புராணம் கந்தவிரதப் படலத்துப் ௯௮ - ம் செய்யுளின் பகர்கின்றது.

நகரத்திரமும், ஐப்பசி மாதத்துப் பூர்வபக்கத்து ஆரூர் திதியாய சஷ்டியிற் ருசங்காரஞ்செய்த காரணத்தானே சஷ்டித்தியும், பகீரதமகாராசனுக்குப் பிருகுமுனிவர் பகர்ந்தபடி அம் மகாராசன் அனுட்டித்துப் பலன் பெற்றமைக் கேதுவான சுக்கிரவாரமும் விசாகப் பெருமாட்குரிய விரத தினங்களாகும். இந்தச் சுக்கிரவாரம் பராசத்திக்கும் விநாயகருக்கும் உரித்தாயிருந்தல் பற்றி அவ்வாரவிரதம், யாதானுமொரு காரியத்தைச் சித்திசெய்தற்குப் பொதுவாகவும் வலியுடைத்து. மொழிந்த மூன்று விரதத்தையும் உபதேசகாண்டத்து ௩௭ - ம் அத்தியாயம் பகருமாறு அரி பிரமநுந் திக்குப் பாலகரும் அனுட்டித்துப் பகைஞரை வென்றிருக்கின்றனர்.

(௧௨)

கீட.—கிருத்திகை விரதம் அனுட்டிக்கும் முறை யெப்படி?

நாரதமுனிவர், மனு, திரிசங்கு, அந்திமான், சந்திமான்

குரு.—தென்மொழிப் புராணத்துத் தக்காண்டத்துக் கந்தவிரதப் படலத்தில் வெளியாமாறு கார்த்திகை மதியில்வரு கார்த்திகை நகரத்திரத்தின் முதனாளம் பரணினானதயத்தில் யாவனெருவன், நித்திய கடன் முடித்துப் பரிசுத்தன யொருபொழுதுண்டு மறுநாட் கார்த்திகை தினேதயத்திற் புண்ணியநதி ஆடி வெள்ளாடை உடவி முருகவே னுருவை அலங்கரித்து அருச்சித்து ஜல சுந்த புஷ்ப தூப தீப நைவேத் தியங்களுடன் பூசித்து முருகவேள் சாரித்திரமான்மியங்களை வாற்சல்லியம் பிறக்கக்கேட்டு மூன்றுகைத் தீர்த்

தமே யுட்கொண்டு பகற்போது போக்கி இரவிலே தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மீதிருந்து தெரிவையரைத் திலமளவும் நினையாது அறுமுகச்சிவன் பதாம்புயங்கனையே நினைத்துத் துயில்கொளாமலிருந்து விடிந்த உரோகணிநாள் உஷற்காலத்தில் தீர்த்தமாடிக் கரும் முடித்துக் கருத்தனை முன்போற் பூசித்துக் கிட்டிய சிவவிரதிகளுடனிருந்து பாரணைபண்ணி அப்பகல் உறங்காது வைகி மாலைக்கடன்முடித்து அன்றிரா உறங்கலாகும். இவ்வித விதியையே விக்கினேச்சுரர் பணித்த வாறு நான்முகன் குமாரராகிய நாரதமுனிவர், பன்னிரண்டாண்டு ஆற்றிக் கந்தபகவானைத் தரிசித்துத் தேவ இருடிகளின் முதன்மைப்பேறு பெற்றனர். இவ் விரதம் அனுட்டித்த வேதியரொருவர், மகாலட்சுமி விலாசத்தொடுகூடிய மனுச்சக்கரவர்த்தியாகி மகிதலம் புரந்தனர். மற்றொரு வேதியர், திரிசங்கு எனும் பெயரொடு இராசாதிராசனாகினர். *வேற்றிண்டு வேதியர், அந்திமான் சந்திமானென்னும் பெயர்பெற்ற அரசர்களாகி உலகாண்டு இறுதியிற் கந்தபிரானருளான் மோக்கவிடு புக்கனர். (பாரணை = விரதபோஜனம்.)

இவ்விரதம்பற்றிக் கார்த்திகைமின்னூர் முன்னிலையிற் சிவபிரானருளிய திருவசன மென்னையெனின்,— சம்பவகாண்டத்தின் ௨௮ - வது அத்தியாயத்து ௨௨ - க்கு மேற்பட்ட சுலோகங்களில் “நீங்கள் எம்முடைய குமாரனுக்குத் தன்னியபானஞ் செய்வித்து வளர்த்தமையால் இவன் கார்த்திகேய னெனப்படுவான் :

*இவ்விருவரும், ஒருமன்னனும் ஒருவேடனுமெனத் தென்மொழிப்புராணம் கந்தவிரதப் படலத்துப் ௧௮ - ம் செய்யுளில் பகர்கின்றது.

இற்றை நான்முதல் நுங்கன் நாளாகிய கிருத்திகை நஷத்திரத்தில் எந்தமானுடர் இப்பால சுப்பிரமணியத்திற்குப் பிரதியாக நீண்டகாலம் வீரதமனுட்டிப் பாரோ அன்றோர்க்கு, இவன்றோ சகல விருப்பையுந் தடையினம் புத்திரப்பேறு விரும்புவோர் அனேகமின்று : அங்ஙனம் விழைவோர் தனத்தையும், பசுவேட்புத்திரரையும், தனம் பசுக்களையும், வித்தை விரும்புவோரையும், வேண்டிய யாதும் விரும்பாதோர் அவநாசபோர் விதைகளையும், விசேடமா யடைவர்" என வரும் மோக்கத்தையும் யுணர்க.

(கூ)

கீட.— சுக்கிரவார வீரதம் அனுட்டிக்கும் முறை யெப்படி?

பகீரதன்

தரு.— ஐப்பசி மாதத்து முதற் சுக்கிரவாரமெனும் வீரத தினத்திற்கு முதனாளங் குருவாரத்தில் ஏக கால போஜனம் பண்ணிச் சுக்கிரவாரம் முழுதும் ஒன்றும் உண்ணாமலும் உறங்காமலுஞ் செய்வன செய்து சனி வாரத்திற் பாரணபண்ணி இரவில் துயிலவேண்டும். இவ்விரதத்தைக் குடும்பத்தோடு வனவாசஞ்செய்திருந்த பகீரத மகராசன் மூவாண்டிழைத்துத் தன்னுடிகவர்ந்தாண்ட வென்றிகொண்டு இராச்சியபாரம் நடாத்தி பிறரையும் நற்கதி புக்கனன். ஆண்டுத் தேவாதி இறுதியில் குகபகவானுடைய கைவேலானது எழீஇ தேவனாகிய குகபகவானுடைய கைவேலானது எழீஇ வந்தே அக்கோரனைக் கோறல் புரிந்தது என்க.

(கூ)

கீட.— கந்தசஷ்டிவிரதம் அனுட்டிக்கும் முறையையும், அனுட்டித்தோர் வரலாற்றையும் விளக்கல் வேண்டும்.

முசுகுந்தன்

தரு.— பூருவத்திற் கைலைப்பதிக் காவின் கண்ணதாய ஒரு கூவிளந் தருவடியில் எழுந்தருளியிருந்த அரணையும் அம்மையையும் முகத்திற் கறுப்புடைய ஒரு [குரங்கு=] முசுவானது காணா உ மகிழ்ந்து அத்தருவிலேறிப் பாசடைகளைப் பறித்துப் பறித்து அன்னர் திருமுடியிலுந் திருவடியிலுமாகப் பெய்து ஆனந்தக் கூத்தாடுவதற்குப் பராபரன் களிகொண்ட ருள்கூர்ந்து அதனை யருகுவினித்து அளித்த வரப்பிரசாதப்படி அது, பானு குலத்து அரிச்சந்திரன் வமிசத்திலே முசு முகத்துடன் பிறந்து முசுகுந்தனெனும் பெயர்பூண்டுளா ரொருவராயிற்று. அவர் திருப்பரங்கிரியி னடந்த தெய்வகுஞ்சரியார் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை நனி தரிசித்துக் குகபிரான் திருவடிகளிற் சிறந்த பத்திமைகொண்டு சார்வபூமன யுலகாண்டு வசிட்டரைத் தரிசித்துக் கேட்டுக்கொண்ட வடிவேற்பெருமாற்குரிய கந்தசஷ்டிவிரதத்தையும், ஏனை வீரதங்களையுந் தமது நகரிற் குறைவற நடாத்தினார். அங்ஙனங் குகபிரான் பிரசன்னமாகி அனுக்கிரகித்த வரத்தின்படி வீரபாகுதேவர் முதலிய இலகூத்தொன்பது வீரர்களையும் அம்முசுகுந்தர்க்குச் சகோதரர்களாக இருக்கவென அப்பிரான் ஆஞ்ஞாபித்தனன். அக்கட்டளை மறுத்துரைத்த அவ் வீரர்களைப் பரமகுமாரன், அதட்டிய சத்தத்துடன் நோக்கி "நீயிர் கருவங்கொண்டுளராகி கட்டளை மீறின மையால் இனி, மானுட சன்மமடைந்து அவ்வரையற்குச்

சோதரர்களாயிருந்து ஆணைவழி நடந்த பின்னர்ச் சிறந்த
தவம்புரிந்து பணித்திரர்களாய் எமதானையின்படி
யெம்பக்கல் வருகிறீர் எனக் கடின கட்டளையிட்டருளி
என். அதுபோல் அவ்வீரர்களைச் சகோதரர்களாகச்
சகோதரர்கட்கு அம்முக்குந்தர், கருவூரில் இராசகன்னிகை
குழப்பெற்ற தோன்றலிருந்த அப்ர ஸ்திரீகளை அச்
சகோதரர்கட்கு மணம் புரிவித்து வாழ்நான்று அவர்
களுகத் தோன்றலிருந்த பத்தினியாய் புஷ்பகந்தி
சகோதரர்கட்கு அவனைப்புகி அன்னவன்
களுள் வீரபாகுசெய்து குமாரற்கு அக்கினி வருண
வயிற்றில் தோன்றலிருந்த கனிமீக்கொண் டுய்ந்து தாங்
ஆவளி விவாகஞ்செய்து ஒரு கனிமீக்கொண் டுய்ந்து தாங்
கருப்பத்துதித்த ஒரு மகிமையால் தேவேந்திரனோ டெதிர்ந்த
னென்ற நாமஞ்செய்து பொருது அவ்விர்தி
கொண்ட வீரத மகிமையால் தேவேந்திரனோ டெதிர்ந்த
வலாகரன் முதலாயின்கட்குப் முவுருங் கிர்த்திநாட்டுபு
ரற்கு வெற்றியுண்டாக் செய்து பூசைகள் நிக்கென
தேவேந்திரனிடம் ஏற்ற புத்திரைய அக்கினிவருண்
திருவாரூரின் பிரதிட்டை புத்திரைய அக்கினிவருண்
நடாத்துபு மேல் கையகப்படுத்திக் கைலையிற் கண்
பால் அரகைக் கைகந்தசஷ்டி வீரதம் அனுட்டித்தல்
நாதகதி புக்கார். — தென்மொழிப் புராணக் கந்த
எவ்வாறென்னின், — விளக்கப்படுமாறு ஐப்பசிமதிப் பூருவ
விரதப்படலத்தில் விளக்கப் சஷ்டியந்தமாக வுள்ள
பக்கப் பிரதமையாதியாகச் சிறந்திய கருமங்கள் முடித்து,
ஆறுதினங்களிலும் ஒரு மார்தழைக் கொத்தைப்
புனித நீர்பெருக்கிய ஒரு மார்தழைக் கொத்தைப்
அக்ஷதைகளைச் சேர்த்து, குசையை வரன்முறையாக முடிந்து
பொருத்துவித்து, குசைத்தின் மீதேற்றி, மந்திர
சார்த்தித் தருப்பை ஆசனத்தின் அதன் கண் ஆவாகனம்
பண்ணி, பூஜாவிதிப்படி ஆறுகாலங்களிலும் பூசித்து,

மேல் தேவாதிதேவன் திருச்சரித்திரங்களைப் பராமுக
மின்றிப் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் செவிமடுத்துச்
சித்த சந்தோடமுற்று, ஒருகைத் தீர்த்தமே அருந்தும்
உபவாசத்தினின்று நித்திரை நீத்திருந்து, ஏழாநாளிற்
சிவனடியாரோடு பாரணைசெய்து, அன்றிரவற் கண்
படை கொளலாம். இனையவாறு தேவரும் முனைவரு
மியற்றி ஒல்லாராய அசுரர் பயத்தினின்று விடுபட்டு
இட்டகாமிய பலன்களைப் பெறுவாராயினர்.

விரத காலங்களிற் கண்துயில் கோடலாற் சீவன்
மலத்தமுந்தி அசுத்தமெய்தும்: அதனால் விரதபங்கமாம்.
ஆதலின், ஊக்கத்தோடிருக்கவேண்டும். துயிலாமைக்
காகச் சூதுமுதலிய கருமங்கள் செய்தல் ஏற்புடையன
அல்ல. செய்யின், வேறு பாவம் வினைக்கவேண்டிய
தின்று. ஏனைக் காலங்களிற் புரிபுண்ணியத்தினின்றும்
விரதகாலங்களிற் புரிபுண்ணியம் வியனாதல்போல விரத
காலங்களிற் புரிபாவமும் வியனென்று அறிகுதி. விரத
போஜனம் உண்டுளோன் பகற்பொழுது உறங்குவானு
யின் அவனை, நூறு வேதியரைக்கொன்ற பழிவந்தடையு
மென்பது நூலின் துணிபு. கந்தவிரதப்படலத்தில்—

“பாரணம் விதியிற் செய்தோன் பகற்பொழுது துறங்குமாயின்
ஆரண மறையோர் தம்மி லேம்பதிற் றிருவர் தம்மைக்
காரண மின்றிக் கொன்ற கடும்பழி யெய்து மென்னு
நாரதன் மாயம் வல்லோ னிமைத்தில னயனஞ் சற்றும்”

என வருவது காண்டி. அதனானே தேய்வை திமிர்ந்து
கொளப்போய்ச் சேறு திமிர்ந்தவாராய் முடியாமல் நிய
மத்தோடும் விரதங்களை அனுட்டித்து நற்பலன் நனிபெற
வேண்டும்.

(யேலோகேமதஜாமஹ்யம் யத்கிஞ்சிதபக்தித: |
ப்ரயச்சந்திபலந்தேஷாம் ஸர்வயஜ்ஞதபோதிதம் |)

“உலகி லெதனையேனும் அதனில் ஓர்ப்பேமேனும்
எனக்காகப் பத்தியொடு நல்குபவர்கள் சகலயாகம்
சகலதப் மென்பவற்றின் பலனிலும் அதிகப்பலனை
யடைவர்” என நாரதர் முன்னிலையிற் குமாரசுவாமி
யருளினனெனச் சம்பவகாண்டத்து ௩௩ - ம் அத்தியாயங்
கூறும். ஆதலின், அச்சுவாமிக்கு எதுகொண்டு எத்
துணையேனுந் திருத்தியெய்யும் நல்லோர் பாக்கியமே
பாக்கியம். இன்னவாறு கூறுதல், சிறுசெம்புக் காசுக்குக்
கருப்பூரம் வாங்கியேற்றிவிட்டுச் சகமெல்லாம் ஆள்வான்
வரம்பெற முயலுங் கிருபணர்போன்ற மதியினர் மதியை
மதிப்பதென்பது அன்று. இயலும் அன்புபற்றியே ஈதல்
கணித்தென்க. [தேய்வை = சந்தனம்.]

இவ்விரதாதி கருமங்கள், நிராசையாய்த் தெய்வப்
பிரீதியாய்ச் செய்வார்க்குச் சன்ன பெந்தத்தை யுண்
டாக்கா: சித்தசுத்தியை உண்டாக்கும்: மேல் ஞானம்
பிறக்க வழியுண்டாம். பிரமாணம். — ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்
தின் உ - வது மந்திரம் (சூர்வந்நேவேஹகர்மாணி ஜிஜ்
விஷேச்சதம்ஸமா: | ஏவம்த்வயிநாந்யதேதோஸ்தி நகர்
மலிப்யதே நரே ||) “(மனிதனாயின்) நூருண்டு: (இதற்
குளேற்பட்ட) வாழ்நாளில் (தெய்வப்பிரீதியாய்) கருமங்
களைத் தவறுது செய்யவேண்டும். இஃதன்றி உன்
விடயமாகப் பிறிதொரு வழியுமின்று: மனிதனை உன்
பாற் கருமம் பெந்தத்தை யுண்டுபண்ணு” என
இயம்புகின்றது. ஆகலிற் புறப்பற்று அகப்பற்று நூறிப்
பரபிட்டானுபவம் உண்டாக்கிக் கொள்ளவொல்லாது
மோக்க அவாமட்டுங் கொண்டுளாருங் கதி பெற்றற்கு
இந்தப் பகவதர்ப்பணமான கன்மமும் ஓருபாய வழியா

யிருக்கிறதெனக் கற்றுவல்லார் கணிக்கின்றார். இவ்
வண்மை யறியாச் சிலவர், கன்மம் பெந்தமெனக் காசி
னிக் கன்மமெலாங் கைக்கொண்டு கதியதர் காணு துழி
தருவர். அவர் யாதொன்றை நினைப்பதுங் கன்மமென்
றறியார்போலும். அறிதி.

(கடு)

கீட.—சுப்பிரமணியப் பிரமம் உலோகானுக்கிரக
நிமித்தம் எழுந்தருளியிருக்கு மெழிலில், ஒரு சிறுவரை
யெடுத்து இங்ஙன் விளக்கலாமோ?

தரு.—ஐய! அனந்த நாப்படைத்த அனந்தர் அனந்த
நாள் நவிலினும் அனுத்துணையும் அவ்வெழில் முடிவுபெறு
தென்னின் அதனை, யானே விளக்கவல்லேன். நினது
திருப்திக்காக நிகழ்த்தலென்னெனின், — பிரமாண்ட
பிருதிவிதத்துவம் கிழங்காகவும், அப்பு தேயு வாயு ஆகா
யம் சுரோத்திரம் துவக்கு சக்கு சிசுவை கிராணம்
வாக்கு பாணி பாதம் உபத்தம் பாயு சத்தம் பரிசம்
உருவம் இரசம் கந்தம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்
புருடன் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்ற
உக - தத்துவங்களும் [தண்டு=] நாளமாகவும், புத்தி
குணமென்பவை நாளத்தின் குத்திரமான நூலாகவும்,
மாயாதத்துவம் புறவிதழைச் சுமந்து நிற்கும் முடிச்சப்
படமாகவும், சுத்தவித்தியாதத்துவம் அகவிதழாகவும்,
சுத்தவித்தியாபுவன கலாசத்திகள் சுச - ம் கேசரமாக
வும், சுச - கலைகட்கும் ௩௬-அக்கரங்கட்கும் ஆதாரமான
மகாமாயை கருணிகையாகவும், ஈசுரதத்துவம் காயில்
வட்டமாகவும், சதாசிவதத்துவம் வித்தாகவும், ஞானம்
கிரியை இச்சை ஆதியென்னு நான்கு சத்திகளால் வியா
பிக்கப்பட்ட சூரிய மண்டலம் சந்திர மண்டலம் அக்கினி

(யேலோகேமனுஜாமஹ்யம் யத்கிஞ்சிதபிபக்திதஃ!
ப்ரயச்சந்திபலந்தேஷாம் ஸர்வயஜ்ஞதபோதிகம்!)

“உலகி லெதனையேனும் அதனில் ஓரற்பமேனும்
எனக்காகப் பத்தியொடு நல்குபவர்கள் சகலயாகம்
சகலதப மென்பவற்றின் பலனிலும் அதிகப்பலனை
யடைவர்” என நாரதர் முன்னிலையிற் குமாரசுவாமி
யருளினனெனச் சம்பவகாண்டத்து ௩௩ - ம் அத்தியாயங்
கூறும். ஆதலின், அச்சுவாமிக்கு எதுகொண்டு எத்
துணையேனும் திருத்தியெய்யும் நல்லோர் பாக்கியமே
பாக்கியம். இன்னவாறு கூறுதல், சிறுசெம்புக் காகக்குக்
கருப்பூரம் வாங்கியேற்றிவிட்டுச் சகமெல்லாம் ஆள்வான்
வரம்பெற முயலுங் கிருபணர்போன்ற மதியீனர் மதியை
மதிப்பதென்பது அன்று. இயலும் அன்புபற்றியே ஈதல்
கணித்தென்க. [தேய்வை = சந்தனம்.]

இவ்விரதாதி கருமங்கள், நிராசையாய்த் தெய்வப்
பிரீதியாய்ச் செய்தவார்க்குச் சனன பெந்தத்தை யுண்
டாக்கா : சித்தசுத்தியை உண்டாக்கும் : மேல் ஞானம்
பிறக்க வழியுண்டாம். பிரமாணம். — சாவாஸ்யோபநிஷத்
தின் ௨ - வது மந்திரம் (சூர்வந்நேவேஹகர்மாணி ஜிஜ்
விஷேச்சதம்ஸமாஃ! ஏவம்த்வயிநாந்யதேதோஸ்தி நகர்
மனிப்யதே நரே ||) “(மனிதனாயுள்) நூறாண்டு : (இதற்
குளேற்பட்ட) வாழ்நாளில் (தெய்வப்பிரீதியாய்) கருமங்
களைத் தவருது செய்யவேண்டும். இஃதன்றி உன்
விடயமாகப் பிறிதொரு வழியுமின்று : மனிதன உன்
பாற் கருமம் ஆகலிற் புறப்பற்று அகப்பற்று நூறிப்
இயம்புகின்றது. உண்டாக்கிக் கொள்ளவொல்லாது
பரநிட்டானுபவம் கொண்டுளாருங் கதி பெற்றற்கு
மோக்க அவாமட்டுங் கொண்டுளாருங் கதி பெற்றற்கு
இந்தப் பகவதர்ப்பணமான கன்மமும் ஒருபாய வழியா

யிருக்கிறதெனக் கற்றுவல்லார் கணிக்கின்றார். இவ்
வண்மை யறியாச் சிலவர், கன்மம் பெந்தமெனக் காசி
னிக் கன்மமெலாங் கைக்கொண்டு கதியதர் காணு துழி
தருவர். அவர் யாதொன்றை நினைப்பதுங் கன்மமென்
றறியார்போலும். அறிதி.

(௧௭)

சீட.—சுப்பிரமணியப் பிரமம் உலோகானுக்கிரக
நிமித்தம் எழுந்தருளியிருக்கு மெழிலில், ஒரு சிறுவரை
யெடுத்து இங்ஙன் விளக்கலாமோ?

சூ.—ஐய! அனந்த நாப்படைத்த அனந்தர் அனந்த
நான்நவிலினும் அனுத்துணையும் அவ்வெழில் முடிவுபெறு
தென்னின் அதனை, யானே விளக்கவல்லேன். நினது
திருப்திக்காக நிகழ்த்தலென்னெனின்,— பிரமாண்ட
பிருதிவிதத்துவம் கிழங்காகவும், அப்புதேயு வாயு ஆகா
யம் சுரோத்திரம் துவக்கு சக்கு சிசுவை கிராணம்
வாக்கு பாணி பாதம் உபத்தம் பாயு சத்தம் பரிசம்
உருவம் இரசம் கந்தம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்
புருடன் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் என்ற
௨௬ - தத்துவங்களும் [தண்டு=] நாளமாகவும், புத்தி
குணமென்பவை நாளத்தின் சூத்திரமான நூலாகவும்,
மாயாதத்துவம் புறவிதழைச் சுமந்து நிற்கும் முடிச்சுப்
படமாகவும், சுத்தவித்தியாதத்துவம் அகவிதழாகவும்,
சுத்தவித்தியாபுவன கலாசத்திகள் ௬௪ - ம் கேசரமாக
வும், ௬௪ - கலைக்கும் ௬௬-அக்கரங்கட்கும் ஆதாரமான
மகாமாயை கருணிகையாகவும், ஈசரதத்துவம் காயில்
வட்டமாகவும், சதாசிவதத்துவம் வித்தாகவும், ஞானம்
கிரியை இச்சை ஆதியென்னு நான்கு சத்திகளால் வியா
பிக்கப்பட்ட சூரிய மண்டலம் சந்திர மண்டலம் அக்கினி

மண்டலம் எனவிரிந்த சத்தித்தத்துவம் மகாமாயையில் வட்டம் ஈசுரத்தத்துவத்தில்வட்டம் கருணிகையில்வட்டம் அதன் மேற்பரவியவட்டமென்ற நான்கு வகையாகவும் விளங்கும் கமலத்திலே (அதாவது) பிருதிவித்தத்துவம் முதற் சத்தித்தத்துவம் ஈறுகவுள்ள ௩௦-உடன் சத்தித்தத்துவத்தோடு சேர்ந்த சிவத்தத்துவம் ௬ - ம் ஆக ௩௬ - தத்துவங்களுமாகிய அழகிய பதும் பீடத்தின் மேலே, நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியதிதையெனும் அபரவிந்து பேதகலைக ழைந்தையும், இவைகளை நடாத்துஞ் சூக்குமை அதிசூக்குமை மிருதை அமிருதை வியாபினியெனும் பரவிந்து பேதகலைக ழைந்தையும், இந்திகை தீபிகை உரோசிகை மேசிகை ஊர்த்துவகை யெனும் அபரநாத பேதகலைக ழைந்தையும், இவைகளை நடாத்தும் அனாதை அனந்தை வியோமரூபினி வியாபினி அனுகிரிதை யெனும் பரநாத பேதகலைக ழைந்தையும், அனாதையாய் விளங்கும் கிரியாசத்தியையும் அனந்தையாய் விளங்கும் ஞான சத்தியையும் வியோம ரூபினியாய் விளங்கும் இச்சா சத்தியையும் வியாபினியாய் விளங்கும் ஆதிசத்தியையும் அனுகிரிதையாய் விளங்கும் பராசத்தியையும் பராசத்திக்கு அதிட்டானமாய் விளங்குஞ் சிவசத்தியையுந் தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அனாதைமுதல் அனுகிரிதையந்தமாக வுள்ள பஞ்சகலைகளும் நிவிர்த்தி முதற் சாந்தியதிதையந்த மாகவுள்ள பஞ்சகலைகளும் நிரோதினி நாதை நாதாந்தை சத்தி சமனை உன்மனையென்ற ஆறுகலைகளுமாகிய சோடசகலைகளுள் (௧) நிவிர்த்தி அழற் பிரகாசமாய் (௨) பிரதிட்டை சோமரூபியப் பிரகாசமாய் (௩) வித்தை மின்னொளியாய் (௪) சாந்தி விளக்கொளியாய் (௫) சாந்தியதிதை மிக்க திபவொளியாய், (௬) நிரோதினி அர்த்த சந்திர

வொளியாய் (௭) நாதை மாணிக்க வொளியாய் (௮) நாதாந்தை மிகு மின்னொளியாய் (௯) சத்தி நூறு சூரியவொளியாய் (௧௦) வியாபினி ஆயிரஞ் சூரிய வொளியாய் (௧௧) வியோம ரூபினி (௧௨) அனந்தை (௧௩) அனாதை (௧௪) அனுகிரிதையென்னு நான்கும் பலநிறப் பெரும் பிரகாசமாய் (௧௫) சமனை கோடி சூரியப் பிரகாசமாய் (௧௬) உன்மனை அளவிலாச் சூரிய சந்திரப் பிரகாசமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற நிட்களசுகளமான மூர்த்தா மூர்த்தத்தை யுடையவனாய், சத்த பாதாளங்களையும் நடாத்துஞ் செயலுடைய ஆடகேசுரருக் கதிட்டானராகவுள்ள வியாபகர் அந்தகாரமான உய - க் கோடி நரகங்களையும் கெடாது பிரேரிக் குஞ் செயலுடைக் கூஷமாண்டருக் கதிட்டானராகவுள்ள வியோமரூபர் பிரமாண்டத்தைக் காக்குஞ் செயலுடைக் காலாக்கினி ருத்திரருக் கதிட்டானராகவுள்ள அனந்தர் நெருங்கிய அண்டங்களை உச்சியிற் கமந்து காக்குஞ் செயலுஞ் சிவசத்தியா லதிட்டிக்கப் பட்ட குண்டலியெனும் பெயருமுடைய ஆதாரசத்திக் கதிட்டானராகவுள்ள அனாதர் அவ்வாதாரசத்தியொடு கூடி அசுத்தமாயையைப் பிரேரிக் குஞ் செயலுடைய அனந்தருக் கதிட்டானராகவுள்ளவரும் மேற்சொற்ற வியாபகர் வியோமரூபர் அனந்தர் அனாதரெனு நால்வரும் நாற்றிசைகளில் தோத்திரஞ்செய்திருக்கப் பெற்ற வருமாகிய அனுகிரிதரெனும் பரனே தானையிருப்பவனாய் அனேக ருத்திரர்களும் அரிபிரமேந்திராதி சருவதேவர்களும் பலகோடி அபர குமாரர்களும் அவரவர் தானங்களினின்று போற்றிசைக்கப் பல்லாயிரங்கோடி அண்டங் கட்டுஞ்சருவாதிகார காரணக்கடவுளென மிளிர்வனாய், நொதுமலர்க்குப் பொதுமையினின் றியைந்தவாறுகளும் அடியவருட் சரியையோர்க்குச் சிறப்பினின்று குறித்த

வடிவில் வெளிப்படாது மறைந்திருந்தும் கிரியை யோர்க்கு முருடு கடைந்தபோது தோன்று முளரி போல மந்திரநிலையில் வெளிப்பட்டும் யோகத்தார்க்குக் கன்று காட்டிக் கறக்குங்கால் வெளியாம் பால் போல விரும்பிய வடிவாத் தோன்றியும் ஞானத் தார்க்குக் கன்றைக்காதலித்த தலையிற்றுவின் முலைப் பால்போலக் கருணைச்சுரப்பால் அன்பேதானாகி யெஞ் ஞான்றும் வெளிப்பட்டும் ஆங்காங்கனுக்கிரகம் புரி கருணாநிதியாய் எழுந்தருளி விளங்குந்தெய்வம் சுப்பிர மணியப்பிரமமென்றும், அகத்தியர் அத்திரி ஆங்கீரசர் இரணியவருமாமுனிவர் உரோமாமுனிவர் ஏரண்ட மாமுனிவர் கலைக்கோட்டுமாமுனிவர் காகியபர் கௌத மர் சத்தகூன்முனிவர் சச்சிதானந்தர் சமதக்கினி சனகர் சனற்குமாரர் சுகர் ததிமகாமுனிவர் துருவாசர் நாரதர் பதஞ்சலி பரத்துவாசர் பராசரர் பற்பமா முனிவர் பிருகுமாமுனிவர் பிளாகிமாமுனிவர் புலத்தியர் மார்க்கண்டேயர் வசிட்டர் வான்மீகி விசுவாமித்திரர் வியாக்கிரபாதர் வியாசரென்னும் முப்பத்தொரு பிர தான முனிவரும் ஏனைமுனிவர் இருடிகளும் வாழ்த்தி வழிபட்ட பரதெய்வம் அதுவென்றும் அறிவாயாக.

(கக)

கீட.— இவ்வியாசத் திதுகாறு மருளிய பிரமாண வாயிலாக முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாம் முழுமுதற் கடவுளாயுள்ள சடகூர மந்திர மூர்த்தியைச் சிலர் தாழ்வா யுகிக்க யான் கண்டேன். அவ்வுகத்திற் கேது யாது?

கூ.— சம்பவகாண்டத்து ௩௬-ம் அத்தியாயத்து ௪-ம் சுலோகத்தில் “தேவர்காள்! கேவலம் மடவார்போல்

எம்மைக் குழந்தையென்று நினையன்மின் : இதோ நமது சருவசிரேட்டமாய பாரமேசுவர வருவைப் பாரீர்” எனக் குமாரச்சுடவுள் திருவாக்காக வருவண்மையையும், இவ்வியாசத்து ௪ - வது கடாவிடையினிற்றுதிக்கண் எடுத்துக்காட்டிய இரண்டுசுலோகங்களிற் “காங்கேயன் கார்த்திகேயன் முதலிய திருநாமங்கட்கெல்லாம் பர மேசுரன்ருள் பொருளென்பது சிறந்த முனிவர் கொள்கை யன்றி வேறின்று. கேவலம் மடவோர்தாம் பேதம் பேசுவர்” எனவரு வண்மையையும், ௧௪ - வது கடா விடைக்கண் எடுத்துக்காட்டிய ௩௬ - வது அத்தியா யத்துப் ௧௮ - வது சுலோகத்திற் “புவனேசுவரீ! உன் மகன் மகிமையைச் சுருக்கிச்சொன்னேன். விரித்துச் சொல்லத்துணியின் நூறுகோடிவருடம் இடைவிடா தோதிலும் இறுதிபெறுவதன்றே” எனவும் சம்பவகாண் டத்தின் ௩௯ - வது அத்தியாயத்துப் ௧௯ - வது சுலோ கத்திற் “சகலப்பிராணிகளின் இதயகமலங்களில் வசிப் பவன் உன்மகன்” எனவும் பரமேசுவர் பகர்ந்த துணி பாகவரு வண்மையையும் யுத்தகாண்டத்தின் ௨௬-ம் அத்தி யாயத்து ௩௩ - ம் சுலோகத்திலே “(குகபிரானுகிய) அத்தேவனது மகாஅற்புத வலியை யாரறிய வல்லுநர்” என ஸ்ரீநாராயணர் நவின்றதாகவரு வண்மையையும், பிறவும் இவ்வியாசத்திற் பிரகாசப்படுத்தியுள்ள நிக மாதி பிரமாண நியாயங்களையுமுணரா வெளிநும், அணுபகூஞ் சம்புபகூம் இற்று இற்றென அறியாநெறி வயப்பட்ட மதாபிமானமுமே அவ்வுகத்திற் கேதுவென் றுணர்.

மெய்யி நிலைஇய அன்பு மிகுந்துள்ளாய்! ஈண்டொரு மனுடனை யொருமனுடன் பரமகுருவாக நம்பிப் பரம கதிபெற நினைவதினின்றும், பரமகுமாரனைப் பரமகுரு வாக நம்பி அக்கதிபெற நினைவது எந் நீர்மைத்தென

அறி வலியிலார்நீர்மை இந்நீர்மைத்தெனப் பன்னூல்
தேர் நன்னீர்மையினர் நன்கறிகின்றோர். இதன்மேலும்
யாம் புகலவேண்டிய தெவன்?

(கௌ)

கீட.—பெருமான்! சூகாமஸ்தூலரஹிதம், சூண
வர்ணரஹிதம், அவாமநம், அதீர்க்கம், அஜநநம், அவி
நாசம், ஸச்சிதாநந்தம், ஏகம், வேதாந்த சித்தாந்த
ரஹஸ்ய ஸம்பூர்ண மெனப்படுவதாகி, ஹரஹரிப்ரஹ்
மேந்த்ராதி கடவுளரைத் தனத்திடையறு ஆனந்தத்தில்
அற்ப பாகமுடையவராக நிற்றி யாவையுமானும் நின்மல
பரமசிவமெனுஞ் சத்தத்தாற் பிரகாசிக்கும் பெரிய
பொருளாயுள்ளது சுப்பிரமணிய வாச்சியனென இவ்வள
விவினிதுணர்ந்தேன் : சங்கை தவிர்ந்தேன். இனி, அவ்
வத்துவுக்கென்னை யாட்படுத்து மாறு நீ யாண்டிடல்
வேண்டும்.

தரு.—நன்று நன்று; அன்னமவனருளே யொன்றி
நின் றருள்புரிக.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமாகிய

நக - வது வியாச முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் நிருவடி வாழ்க.

சிவமயம்

ஓம் குமாரகுருப்யோநமஃ

நக - வதாகிய

குரு சிஷ்ய சம்பவ வரலாற்று வியாசம்

பின்னர்ச் கீடன், விவேகபூரண குருவின்
பாத கமலங்களைப் பன்முறை பராவி
வினவ வுற்றனன்.

(க)

கீடன்.—சுருவேசரனாகிய சாக்ஷாது சுப்பிரமணிய பர
மான்மாவை யுபாசிக்கும் எம்பெரும! நினது சம்பவ
வரலாறுணர்வான் என்மனம் இங்கண் அவாவுகின்றது
ஆகலின், அதனை வெளியிடும்வழி யெவ்வழி?

தரு.—நினது வரலாறு வெளிவரின் அதுவும் வெளி
வருமால்.

(உ)

கீட.—அவ் விருதிற்றதையும் என்னையனாகிய நீயே
விளக்கிடல் கெழுதகைமையன்றோ?

தரு.—நீ நசைஇயது நன்றால். கேண்மோ! வெளி
யெனும் ஆகாயம், பிராணன் முதலிய தசவாயுக்க
ளெனும் வாயு, உயிர்த்தீ உதரத்தீ சினத்தீ யெனும்

அக்கினி, செந்நீர் புன்னீர் நாரீர் முதலியன வெனும் அப்பு, தசை சருமம் முதலியனவெனும் பிருதிவி ஆகிய ஐம்பெரும் பூதங்களையும், அந்தாளெனும் அதலம், முழந்தாளெனும் விதலம், முழந்தாளெனும் சுதலம், தலாதலம், மேலிடமெனும் நிதலம், தொடையெனும் பாதாளம், குய்யமெனும் இரசாதலம், இடையெனும் லோகம், நாபியெனும் பூலோகம், வயிறெனும் மகாலோகம், இதயமெனும் சுவர்லோகம், தோளெனும் தபோலோகம், முகமெனும் சனோலோகம், நெற்றியெனும் பதினான்கு லோகங்களையும், நாதசக்கரத் திரவி, விந்தி சக்கரத்து மதி, விழியில் நிலமகன், இதயத்திற் புதன், கண்டத்திற் பொன்னன், சுக்கிலத்தில் வெள்ளி, நாபி யிற் சனி, முகத்தில் இராகு, தாளிற் கேதுவென நிற்கும் நவக்கிரகங்களையும், பிராணவாயு, சூரியகலையி னின்ற சந்திரகலையிற் பொருந்தும் உத்தராயணத் தையும், அவ்வாயு, சந்திரகலையினின்று சூரியகலையிற் பொருந்துந் தக்ஷிணயனத்தையும், அவ்வாயு, சூரிய கலை சந்திரகலையென்னும் இரண்டின் நடுவனுள்ளும் *உயர்ந்த உத்தராயணகதிக் கேதுவாயிருக்கின்றது

குறிப்பு:— காருடமென்னும் புராணம் முதலியன கூறு கின்ற இந்தப் பதினான்கு லோகப்பெயர்க ளொழுக்கிற் சில பேதப்படவும் அவையற்றிற்குரிய தானங்களுட் சில மாற்ற வுஞ் சாண்டில்யோபநிஷத் கூற விவரமும் வேறு விகற்பங் களும் இந்நூலாசிரியரது தகராலயாகசியத்து முதலாங்காண் டத்து ௩௦ - ம் திருச்செய்யுளின் விசேடவுரை படித்தறிந்து கொள்ளலாம்.

* இவ்வுத்தராயணகதி.—யோகவாற்றின் பூரண சூம்பகத் தானே அக்கினி கலைவழியாப் பிரமரந்தரம் அண்முற் றுயிர்

மாய அக்கினி கலையிற் பொருந்தும் அமாவாசியையும் ஞானப்பிரகாசத்தெளிவு, நினைவாகாரமயப்படு பூரணையையும், நிகவாசத்தோடு சுவாசநாடி, ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்சேரும் [மாதப்பிறப்பு=] சங்கிராந்தியையும், பிராணவாயு, *தக்ஷிணயனகதிக் கேதுவாயிருக்

விட்ட யோகிகளுள் உலகுவிழைந்தார் பெறும் உயருலகம், உலகுவிழையாதார் பெறத் தத்துவாதீத வத்துவுமாம். இங் னனம் பாமருகுமுகத்தானே தத்துவதேதி புள்ளபடி புரிந்த சிவபர ஐக்கியங் கண்டாரடையும் உத்தராயணகதி யுயர்வென வாம். இக்கதிபுடையார், எக்கலை வழி யெக்காலத் தெவ்வித மாக வுயிர்தறப்பினும் அவர்கதி யிழுக்காதெனலும் வேத சம்மதம்.

* இத்தக்ஷிணயனகதி:—ஆதலர்க்குச்சாலை முதலிய அறங் களும் அக்கினிட்டோமம் முதலிய யாகங்களும் இயற்றினோர், இடது நாசுவழி யுயிர்விட்டவுடன் பரமேசுரனையின்படி புனை, இரவு, கிருட்டிணபக்கம், தக்ஷிணயனம், வருடம், பிதி ருலகு, வெள்ளிடை, சந்திரனென்னுந் தானங்களை அந்தந்தத் தெய்வங்களான மேன்மேலடைந்து இந்திரலோகம் புக்குயும் வாழ்வென்ப. இக்கதி தீர்த்தோர், ஆகாயம், வாயு, தாமம், மேகம், மழை, ஓடதி, அன்னம், புருடவிற்துவெனு மிடங்களை முன்போல் எய்துபு மகடே உதரஞ்சேர்ந்து பிறப்பரென வும், இங்ஙன் மத்திம சிவர்கள் உயிர்விடுவழி காசிபாயின் மத்திய வுலகும், காதாயிற் பிதிருலகும், கண்ணாயின் துறக்க வுலகும், வாயாயின் தைத்தியவுலகும், மரும முலைக்கண்ணுயிற் காமதேனுவுலகும், குத குய்யங்களாயிற் பைசாசவுலகும் புரு வாரெனவும், தான தரும பரோபகாரங்களும் அடியவர் பததி யுஞ் சிவசன்மார்க்க யோக ஞானங்களமற்றுப் பவமே யீட்டிக் குத குய்யங்களால் உயிர்விடும் பாதகர் கொடுகர கடைவ ரெனவும், சாணனப்பான் புழுப்போலப் பல யோனிகளிலும்

கின்ற சந்திரகலையினின்று மூலகுண்டலியிற்றொருந்து
சந்திரகிரகணத்தையும், அவ்வாயு, *உத்தராயண
கதிக்கு ஏதுவாயிருக்கின்ற சூரியகலையினின்று அக்
குண்டலியிற்றொருந்து சூரியகிரகணத்தையும், மூல
முக்கோணத்தில் (மேனோக்கி நிற்கின்ற) மேரு, அதோ
கோணத்தில் மந்தரம், அக்கோணத்திற்கு வலப்பக்கத்
தில் வெள்ளிமலை, இடப்பக்கத்தில் இமயம், ஊர்த்துவ
பாகத்தில் நிததம், தக்ஷிணபாகத்திற் கந்தமர்தனம்,
வாமரேகையில் வருணமென நிலைஇய ஏழு குவாசலங்
களையும், முத்திரமெனும் உப்புக்கடல், வாய் நிரேனும்
நன்னீர்க்கடல், (சுக்கிலமாகிய) நிரேனும் பாற்கடல், செந்
நிரேனும் தயிர்க்கடல், மஜ்ஜையெனும் நெய்ச்சுநீடல்,
வாயின் மதுர நிரேனும் கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், கப
மெனும் மதுக்கடல் ஆகிய ஏழுகடல்களையும், என்
பெனும் சம்பு, தோலெனும் சான்மலி, தசையெனும்
குசை, நரம்பெனும் கிரௌஞ்சம், உகிரெனும் புட்டரம்,
கேசமெனும் பிலக்கம், மேகமெனும் சாகம் ஆகிய
ஏழு தீவுகளையும், கோன்றியிருந்திரிகின்ற [பேள்=]

புக்குழிதருவரெனவும், இவைகளைப் பகிர்முக உத்தராயண
தக்ஷிணயன கதகளென நூல்கள் நுவலுமெனவும் கூறுப.

*இவ்வுத்தராயணகதி:— அரன் அரி அயனாதி மூர்த்திரன்
மீது பத்தி செலுத்துமாற்றானே ஞான வைராக்கியமுன்னேர்,
வல நாசிவழி உயிர்விட்டவுடன் பரமேசுரனானையின்,
சுவாலை, பகல், சுக்கிலபக்கம், உத்தராயணம், வருடம், வாய்,
ஆதித்தனெனும் தானங்களை அந்தந்தத் தெய்வங்களான மேன்
மேலடைந்து இந்திரலோகம் பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகம்
உருத்திரலோக மென்பவற்றை யெய்துபு சாலோக சாமீர்
சாரூபங்கள் பெற்றய்யும் வாழ்வென்றும், இக்கதியினர் ஞானத்
தின்மேற் சாயுச்சியமடைவரென்றும் விளம்புப.

கரும்புழு வெண்புழு முதலியனவெனும் அனேகவுயிர்
களையும், சென்னியிற் சீசைலம், நெற்றியிற் கேதாரம்,
புருவநடுவணிற் காசி, குசத்திற் குருஷேத்திரம், இதயத்
திற் பிரயாகை, இதய நடுவணிற் சிதம்பரமெனும்
கிருத்தலம் ஓராறனையும், அச்சிதம்பரத்தைச் சூழ்தருஞ்
சத்தம் பரிசம் உருவம் இரசம் கந்தம் அகங்காரம்
மகத்தெனும் ஏழாவரணங்களையும், அங்கன் உன்மனி
யின் ஆயிரமிதழ்க் கமலமெனும் ஆயிரக்கான் மண்டப
மொன்றனையும், அதனருகிருக்குஞ் சிவபுஷ்கரணியையும்,
நாநுனியிற் சரச்சுவதி, வலக்கண்ணில் ஆதித்தன்,
இடக்கண்ணிற் சோமன், கழுத்தின் புறத்தில் மாய
னது கோரவடிவு, கழுத்தினகத்தில் மாயனது சாந்த
வடிவு, இதயத்தின் புறத்தில் உருத்திரனது கோர
வடிவு, இதயத்தினகத்தில் உருத்திரனது சாந்தவடிவு,
நரம்புகளிற் கந்தருவராதி கணங்கள், என்புகளிற்
பூகப்பிரேதாதி ஈட்டங்கள், தசையில் இராக்கதர்
பைசாசரெனும் குழுமல்கள், உரோமங்களிற் பலப்பல
தெய்வக்கூட்டங்கள், வாக்கில் அக்கினி, பாதத்தில்
இந்திரன், பாணியில் உபேந்திரன், பாயுவில் யிருத்தியு,
உபத்தத்திற் பிரசாபதி, சுரோத்திரத்திலே திக்கு ரூபி,
துவக்கில் வாயு, சக்ஷுவிற் கதிரவன், சிசுவையில் வரு
ணன், ஆக்கிராணத்தில் அசுவினிதேவர், மனத்திற் சந்
திரன், புத்தியிற் புத்திதேவதை, அகங்காரத்திற்
காலாக்கினிருத்திரன், சித்தத்திற் சிவனென நிற்கும்
மூர்த்திகளையுமுடைத்தாய பிண்டமெனும் பிரமாண்
டத்தின் நாப்பண் இலகொரு கேத்திரத்திற் குடி
கொளும் கேஷத்ரஜ்ஞன் என்னும் அரசற்குப் பல
வனனெலாமுடைய இருதயபுரி யெனும் இராசதானி
யொன்றுண்டு. அதனிடையிதரும் அவ்வரசனாகிய
இறைவனென்பான், நிருவிகற்பியென்னும் மடந்தையைப்

புல்கி யென்னையும் விகற்பியென்னும் மடந்தையைப்
புல்கி உன்னையுமீன்று எனக்கு விவேகபூரணனெனவும்,
உனக்கு விஷயப்பிரியனெனவும் உரிய பெயர்கள் சூட்டி
னன். அன்னவ்வாறீன்று அத்திறத்த பெயர்கள்
சூட்டினமையாலன்றோ இப்பெரதிரெதிரிருந்து மறைவிதி
தெரிந்து இத்துணைநாளா யற்புதமீக்கொள் தம்பிரான்
சாற்புகள் தாம்பேசலாயினோம் : அறிகுதி.

மேல், குருவுரைத்தவுரை செவிமடுத்த சீடன், ஆண்டா
னந்த பரவசத் தழுந்தினவனாய்த் தனது தருக்க
மொழிந்து சண்முகப் பிரமத்தைத்தாடீன
விதந்து தோத்திரிப்பவ னாயினன். -

தோத்திரம்

- க. ஹரஹர சிவசிவ சண்முக நாதர்
ஹரஹர சிவசிவ வென்முக நாதர்,
- உ. ஹரஹர சிவசிவ பரம விலாசா
ஹரஹர சிவசிவ வபய குகேசா,
- ங. அருண கிரிபரவு மருணெறி நாதர்
தரும வுறுவர்புகழ் சததள பாதர்,
- ச. அரிபிர மாதிக டொழுவடி வேலா
திருவடி நாரவ ருளமுறை சீலா,
- டு. எனினிய குருநித மெனுமதி யீசர்
சன்னவெய் தறவளி தருபர மேசா,
- க. பாசா பாச பாப விநாசா
மாசே ருத மான நடேசா,

- எ. போஜா* வாஜா பூஜகர் நேசா
தேஜா ராஜா தேவஸ மாஜா,
- அ. தீஞ்சவை யருளொரு திருவா ரமுதே
ஓஞ்சர வணபவ வருவே யருவே

தோத்திரித்து,

பிரார்த்தனை

கவிவருத்தம்

அடியேனி னைச்சிறிது மறியாதொ லித்தேன்
அடியேனி னற்கருணை யணவாது கெட்டேன்
அடியேன்வெ ளிற்றறிவி னயராசு ட்தொத்தா
சடியேனை விட்டிடைய வருளீச வுற்றே.

“ஓ! பிரமாணதீதமான சருவேசுரா!
தாசர் தவற்றை நீத்தருளொரு தற்கொடை
வள்ளாஅல்! நன்றெனும் வலத்திலுந் தீதெனு
மிடத்திலுமாக மாறிமாறி யுழிதரு நினது மாயா
கிருத்தியமென்னும் பெருஞ்சுறைக் காற்றில்
அகப்பட்டு அலை துகளாயிருக்கின்றேன் யான்.
இனி, தமிழேன் அதனுழை அகப்படாது சலன
மற்று நித்திய திருத்தியேயும் நின்னடியவர்
அடையும் பதியைத் தரிசித் தினிதுய்யுமாறு
திருவுளமிரங்கி அருடி, அருடி.”

* போஜன் = இயற்கை கலமுனன். வாஜன் = அழக்
கற்றவன்.

† தொத்து = பழமை; “தொன்மை தொடர்பு தொத்துத்
தொண்டு” என்னுஞ் சேந்நன்றிவாகாந் சூத்திரத்தா னறிக.

என அதியுருக்கத்தொடு பிரார்த்தித்த சீடனவன்
எதிரிவிருக்கின்ற தன்னுசிரியரைத் தானே பரசிவ
மாகப் பாவித்துப் பழிச்சிப் பின் வருமாறு நுவல்பவ
யினன் —

சட்டனைக்கவித்துறை
ஆனிய லுன்னடிக்க காருண்ணி யத்தின்மெய் யாதெழுத்தின்
தேனின யானுண்டு தேக்குமா றிற்றைநீ செய்வதற்கோர்
ணனின் மத்திற னேதுமுன் டேலதை யுந்துமித்துன்
கானந் தனிலெனை வைத்திடு வாயென்றன் சற்குருவே.

ஆசிரிய ரனுக்கமம்

என்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

நடு.—குருவெனவி சைத்திடுவை குமரகுரு பரனைக்
கோளனுப ரத்திலுற வாறுநனி தந்தேன்
தேருவ மானபர தெய்வமிது தானே
திருவுருவ வோருருவி லாதுமிது தானே
தேடரிய மொருவழி யிணைக்குநிலை நின்ற
இருதிருவி பேசியநி யாயவிதி கொண்டால்
வீதறுதி வாகாவொர் கதியையுடல் போமுன்
கருவினுரு வண்டடைதி நின்னுடைய கடமையிது வேயோ

என்று அளி கெழுமிய சீடனை ஆசிரியர் ஹஸ்த மஸ்தக
சையோகஞ் செய்து புனிதனாக்கி மோகஷதாரகமந்திரத்
தை அவனுக்கு விதிமுறையாக உபதேசித்து அவன்முக
னோக்கி, அன்பு! இங்ஙன் நின்ருணம் புத்தமுதம் போற
வின் இன்று நீ, குமரகுருதாசனாயினே. இனி, இனிதி
வின்தென இனிதுய்வாயென் றுசீர்வதித்தனர். அஞ்
ஞான்றச் சீடன் அத்தேசிகரின் திருவடிப் போதுமுன்

னந் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வணங்கியெழீஇ அறி
வின் மிக்கோய்! நினது நெஞ்சம் எவ்வாறே அவ்வாறு
யான் இசைந்துளேனென்று நுவன்றனன். அன்னவாறு
நுவன்றுள்ள நித்திய பாக்கியமாம் முத்திரெறிகூடுஞ்
சீடனைப் பெயர்த்தும் அவ்விவேகபூரணசாரியர் அன்
போடு அளவளாவித் தழீஇ நின்று இன்றுதான் எம
தெண்ணம் நிறைவேறிற்று, இனியொன்றுங் குறைவின்
றென்று கூறினர். பின்னர் அக்குருவுஞ் சீடனுங் குகப்
பிரமத்தின் அகண்டானந்த வாரிதோயந் துய்ந்தனர்.

வாழ்த்து

அறசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்

முத்திதந் தாள னுதி முருகவேள் பதங்கள் வாழ்க
பத்தர்கள் யோகர் ஞான பரர்கழற் கமலம் வாழ்க
இத்திடன் படிப்போர் கேட்போ ரிசைக்குந் ரெவரும் வாழ்க
அத்துவி தத்தோல் வாழ்க வதைச்சொன்ன னாலும் வாழ்க

குருசிஷ்யசம்பவ வரலாற்று வியாசமாகிய

௩௨ - வது வியாச முற்றிற்று.

திவோதய ஷடக்ஷரோபதேசஞ் சம்பூரணம்.

குமரகுருபரன் நிருவடி வாழ்க.

பாம்பன் - ஸ்ரீமத்: குமரகுருதாச சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
நூல்கள்

1. திருப்பா; திட்டமென்னும் உரையோடும் கூடிய 2-புத்தகம் (இதன் அருமை இங்ஙனமெழுதி முடியா)
2. தகாலயாகடிய மூலமு முரையும்; (சைவரும் பிறரும் படித்துணரத்தக்கன. வேதத்தாற் பெரிதும் ஆதரிக்கப்பட்டவை. சுப்பிரமணிய பரத்துவ போதகம்)
3. பரிநாணந்தபோதம் மூலமு முரையும்; (சைவ மகா சாஸ்திரம்)
4. சுத்தாத்வைத நிர்ணயம்;
5. செக்கர்வேள் செம்மாப்பு முதற் காண்டமும், செக்கர்வே ளிறுமாப்பும் ஒன்றுனது; (எளிய நடையுடைச் செய்யுள்கள்)
6. பத்துப் பிரபந்தம்; சஸ்திரபந்தம் மயூரபந்தம் முதலிய அதிசித்திர விசித்திர கவிகளால் நிரப்பப்பட்டது. 32-சந்த பேத சஷ்டி வகுப்பும் இதன்க ணுள்ளது.
7. வேதவியாசம்; வசனம் (நூல்களின் வரலாறு)
8. சீவயாதன வியாச மூலமு முரையும்; (வினாவிடைகளாம் தருக்கத்தின்மிக்க அழகுடையது. எவ் வுயிரையுங் காக்குமாறு கழறுவது).

9. ஸ்ரீமத்-குமாரசுவாமியம்; திருவிளையாடற் காண்டம், கேத்திர காண்டம், கடாவிடைக் காண்டம், வேட்கைக் காண்டம், பலதிறப் பொருட் காண்டமென்னும் 5-பகுதித்து. திருவிளையாடற் காண்டம் இனிய பொழிப்புரையோடுள்ளது. இந்நூல் பல பெருமையும் அருமையுங்கொண்டுளது. அவை இங்கெழுத இடமில்லை. ஆப்டோன்பினாக் படம் முன்றுடனுமுள்ளது.
10. குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல்; 81-பிரபந்தங்களை யுட்கொண்டது. சண்முகப் பிரம நிலையமாய் நிலவுவது. நீதி கூறுவதிற் பெரிதிலும் பெரிது. ஒரு பாட்டே 125 - பாட்டாகுங் குழிப்புவண்ணச் செய்யுள்களும் உள்ளன.
11. திருவலங்குன்றிரட்டு 1-ஆம் கண்டம்; இன்கவை மல்கிய 60 பதிகங்களடங்கிய இசைப்பாட்டாயுள்ளது. சுப்பிரமணியத்தைப்பாடித்துதிக்கத்தக்க எளிய நடையுடையது.
12. திருவலங்குன்றிரட்டு 2-ஆங் கண்டம்; முருகக் கடவுள் சிறப்பினைப் போதிப்பது. யாப்புக்கு இலக்கியமாயுள்ள அரிய பெரிய நூல். பல்சந்தப் பரிமாண மெனப்படுவது.
13. சண்முக சகச்சிநாமாச்சனையும்; (புராணத்துள்ளது தமிழெழுத்து) குமாரஸ்தவமும்.
14. சமயங்களைக் குறித்த வியாசம்;
15. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமும், குருகேட சம்பவ வரலாற்று வியாசமும்; வசனம். வடமொழிப் பிரமாணங்கள் செறிந்துள்ளன.

16. கிவஞான தீபம்; (10-இயல்களாய் வசனவடிவா யுள்ள இஃது அனுஷ்டான விதியியலிற் குமாரக் கடவுள் வழிபாடு மந்திர சகிதமாகக் கூறுவது) 0-60
17. றெநாற்றிரட்டு; (சண்முக கவசம் முதலிய 10 நூல்களும். 'குமரவேள் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி யும் அடங்கியுள்ளன. கவசம் அனேகரைத் துன்பத்தினின்றும் காத்தருளிய மகிமையுடையது. பஞ்சாமிர்த வண்ணமோ, குமாரபக வான் தனக்குப் பிரியமானதென்று உவந்து கொள்ளப்பட்ட பாராயண நூல் - பொழிப் புரையுடன் விளக்குவது. ... ரூ. 1-25
18. சைவ சமய சரபம் ... ரூ. 2-50
19. நாலாயிப் பிரபந்த விசயம் ... 1-00
20. செவியறிவுறுஉ ... ரூ. 0-20
21. சேந்தன் செந்தமிழ்-மூலமும் உரையும் ... ரூ. 1-50
22. சைவ மகிமையும்-சுருக்க அனுட்டான விதியும் ரூ. 0-50
23. பாம்பன் - ஸ்ரீமத் : குமரகுருதாச கவாமிகள் சரித்திரம் ... ரூ. 1-50
24. ஸ்ரீமத் : அருணகிரிநாத கவாமிகள் சரிதச் சுருக்கம் ... ரூ. 0-30

எண் 15 முதல் 24 வரையுள்ள புத்தகங்களே தற்காலக் கிடைக்கக்கூடியவை.

இவை கிடைக்குமிடங்கள் :

1. திருப்புகழ்மீர்தம் ஆபீஸ்,
செங்கண்ணசெட்டித்தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை-2
2. பாரி நிலையம்,
59, பிராட்வே, சென்னை-1
3. தா. வேங்கடாசல முதலியார்,
1/34, ஆபீஸ் வேங்கடாசல முதலித் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 5
4. மு. நாராயணசாமி முதலியார்,
41, ஸ்ரீநிவாசபுரம் இரண்டாவது தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14